

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΓ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 155 - ΤΙΜΗ, 0,015 €ΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2010

ΟΙ ΠΑΡΕΛΑΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΜΑΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥΣ

του π. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΚΟΛΛΑ

Ένα Έθνος ρυθμίζει την ιστορική του πορεία με βάση την ένδοξη ιστορική του γεγονότα - κατορθώματα. Τα ιστορικά αυτά γεγονότα αποτελούν και είναι για το Έθνος αυτό Εθνικά σύμβολα. Τέτοια ιστορικά γεγονότα για το ένδοξο Έθνος μας είναι, τα παγκοσμίως γνωστά και αποδεκτά, της παλιγγενεσίας του Έθνους μας με την επανάσταση κατά του Τούρκικου ζυγού το 1821, για να αρχίσει έτσι το Έθνος μας τη νέα του ιστορική πορεία, και η ομόφωνη και ηρωική Εθνική νικηφόρα απάντηση **ΟΧΙ** στο Γερμανο - Ιταλικό άξονα του 1940.

Το Έθνος μας λοιπόν, για να έχει συνέπεια προς αυτήν την ένδοξη ιστορία του, την ρυθμίζει με πανηγυρικές Επετείες - Παρελάσεις αυτών των παγκοσμίως αποδεκτών ένδοξων Εθνικών του γεγονότων - Αγώνων, και με αυτό θέλει, αφ' ενός να τιμήσει, εμπράκτως, τους ήρωες αυτών των μεγάλων ιστορικών Εθνικών γεγονότων - κατορθωμάτων, αλλά περισσότερο να διδάξει και να ανδρώσει στην ψυχή των Ελληνοπαίδων την αγάπη τους προς την ένδοξη πατρίδα τους και να τους εμπειδώσει τους αγώνες τους για τα ιδανικά της ελευθερίας, ακόμη δε αποτελούν και το βιβλίο των γραμμάτων.

Λοιπόν, «ίτε παίδες Ελλήνων», **ΝΑΙ**, ανυποχώρητα **ΝΑΙ** στους πανηγυρικούς εορτασμούς με παρελάσεις των ένδοξων Εθνικών μας κατορθωμάτων για το Έθνος μας και εκείθεν, προτείνοντας με τα νιάτα σας το των Σπαρτιατών νέων, ότι σε τέτοιες Εθνικές ανάγκες εμείς θα γίνουμε δυνατότεροι, καλύτεροι, «άμμες δε γεσόμεθα πολλώ κάρρονες», και αγνοήστε τις «Ηρωϊάδες που μαίνονται και ταράττονται», κατά των Εθνικο/Θρησκευτικών ιδεωδών, ιδανικών και Παραδόσεων του ένδοξου Γένους μας.

πρεσβύτερος ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΛΛΑΣ
Ορθόδοξος Θεολόγος - Εκκλησιολόγος
Επί μιν πρόεδρος Εφημεριακού Κλήρου Ελλάδος

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ «ΚΡΙΚΚΗ»

ΒΑΤΟΠΕΔΙ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

σελ. 6

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ - ΤΟΥΣ ΧΡΩΣΤΑΜΕ Ή ΜΑΣ ΧΡΩΣΤΑΝΕ;

σελ. 7

ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

του Χαράλ. Γρ. Κοιτού

Χωρίς την ηθική με τη στενή και την ευρεία έννοια της Χριστιανικής Ορθόδοξης διδασκαλίας η κοινωνία μεταβάλλεται σε ζούγκλα. Ο αψευδής λόγος του Θεού κι εδώ είναι κατηγορηματικός. “Ου συλλέγουσιν εξ ακανθών σταφυλήν και από τριβόλων σύκα”. Δεν μπορείς να μαζέψεις από τα αγκάθια σταφύλια και από τα τριβόλια (ζιζάνια - κολλητοίδες) σύκα. Ο κόπος είναι μάταιος. Κι όμως ο κόσμος αιώνες τώρα, μεταπτωτικό είναι το φαινόμενο, προσπαθεί να χορτάσει με τα ξυλοκέρατα της άρνησης. Έξω η ηθική, από την κοινωνία και τις οικονομικές συναλλαγές, είπαν οι φυσιοκράτες και μετέτρεψαν την κοινωνία σε ζούγκλα (το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό). Το αντίθετο απ' ότι διδάσκει η Πίστη μας. “Οφείλουμε εμείς οι δυνατόι να βαστάζουμε τα ασθενήματα των αδυνάτων”. Και μακάριος είναι αυτός που δίνει και όχι αυτός που λαμβάνει.

Χωρίς την ηθική, το ένστικτο της επιβίωσης μένει ακαλίνωτο και κινείται σε βιολογικά πλαίσια. Όπως ακριβώς συμβαίνει με τα άλογα ζώα.

Τα φιλοσοφικά και κοινωνικά συστήματα που κυβέρνησαν και κυβερνούν την ανθρωπότητα στηρίζονται στον υλισμό. Τα ενδιαφέροντα των υλιστών σταματούν στο στομάχι!

Η οικονομία της “Αγοράς”, χωρίς ηθικές αναστολές, μας δίνει τον “άνθρωπο” μπήσνεσμαν και ο άθεος Μαρξισμός οδηγεί τον άνθρωπο στο μηδενισμό για ένα κομμάτι ψωμί κι αυτό χωρίς βεβαιότητα.

Ο Υλισμός μας οδηγεί στο “εγώ”. Μόνο η Χριστιανική διδασκαλία, χωρίς να καταργεί την προσωπικότητα (εικόνα του Θεού) μπορεί να μας οδηγήσει στο “εμείς”, στη συνεργασία των προσωπικοτήτων αδελφών εν *συνέχεια στην 5η σελίδα*

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

του Βλαχάκη Ευάγγελου

Μέσα στα χρώματα και μύρα της Άνοιξης γιορτάζει η Εκκλησία μας την Ανάσταση του Χριστού. Είναι η εορτών εορτή και πανήγυρις πανηγύρεων» όπως ψάλλει ο υμνωδός. Είναι ένα πανεφρόσυνο γεγονός, απόλυτα βεβαιωμένο, αφού ο αναστάς Κύριος «παρέστη εν εαυτὸν ζώντα μετὰ το παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, διημερῶν τεσσαράκοντα σπτανόμενος αὐτοῖς...» (πράξ. α' 3). Επί σαράντα ημέρες ο Ιησούς, εμφανιζόμενος στους φοβισμένους μαθητές του, ἔδινε ἀποδείξεις τῆς Ἀναστάσεώς Του, για να την διακηρύξουν «πάση τη κτίσει», ως αὐτόπτες και αὐτίκοι μάρτυρες. Γι' αὐτὸ ζητάει ἀπ' το Θωμά να τον ψηλαφίσει το Θωμά που αγωνιούσε και αμφέβαλε.

Συμπορεύεται «εν ετέρα μορφῇ» στην πορεία προς Εμμαούς με τους αγωνιῶντες μαθητές, Κλεόπαν και πιθανόν τον Λουκάν, συζητάει σαν ἀγνωστος μαζί τους, τους ερμηνεύει σχετικά με τον εαυτό Του ρητὰ του Μωυσί και των ἄλλων προφητῶν. Τους λύνει τις ἀπορίες και στον τεμαχισμό του ἄρτου γνωρίζουν ποιος εἶναι. Γίνεται ἀφαντος. Και φεύγουν «εκεῖνη τη ὥρα», για να πουν το μήνυμα στους «ένδεκα» και πριν ἀρχίσουν αὐτοὶ να λένε τα ἐν τη ὁδῷ, οἱ Ἀπόστολοι *συνέχεια στην 2η σελίδα*

ΜΑΣ ΧΡΩΣΤΑΝΕ ΠΟΛΛΑ ΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΜΑΣ

Βορά στα... σκυλιά μας έχουν πετάξει οι ομοτράπεζοί μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Άθλια είναι η συμπεριφορά τους απέναντί μας τους τελευταίους μήνες. Η αλληλεγγύη που υποτίθεται πρέπει να υπάρχει μεταξύ των μελών της Κοινότητας έχει μείνει στα άψυχα χαρτιά. Μας θυμούνται μόνο όταν είναι να πάρουν δουλειές από τη... διεφθαρμένη Ελλάδα...

Θα μπορούσαμε κι εμείς να δείξουμε το ίδιο με το δικό τους πρόσωπο. Να κάνουμε ένα εμπόργκο στα προϊόντα τους. Που σωρηδόν εισάγονται στην Ελλάδα. Και τότε θα δουν τι θα πει βερικόκο...

Αναγκαίος και χρήσιμος θα ήταν αυτές τις ώρες που μας βλέπουν με απέχθεια, ότι τους χαλάμε τη γωνιά, ένας λογαριασμός. Τι έχουμε εισπράξει με τα διάφορα πακέτα από τις Βρυξέλλες και με πόσα δισεκατομμύρια έχουμε χρηματοδοτήσει τις βιομηχανίες τους και τις επιχειρήσεις τους και σε πόσους εργαζόμενους τους έχουμε δώσει δουλειά! Αγοράζοντας από ρούχα μέχρι αυτοκίνητα, αεροπλάνα και τανκς.

Καλό θα ήταν για να βουλώσουμε αυτά τα αμετροεπή στόματα των δικτατόρων της ΕΕ, που νομίζουν ότι η Ελλάδα είναι νομαρχία τους, να δοθεί στη δημοσιότητα από την Τράπεζα της Ελλάδος το σύνολο σε χρήμα των εισαγωγών μας από κάθε χώρα της Κοινότητας. Και πόσα θα πλήρωναν με το καθεστώς των δασμών που ίσχυε πριν μπορούμε το 1980 στην τότε ΕΟΚ.

Και τότε θα δούμε τι πρέπει να είχαν πληρώσει ως... προμήθεια στην Ελλάδα για τις δουλειές που μας δίνει. Μας χρωστά-

νε αποζημιώσεις και για την αποβιομηχάνιση της χώρας

Έκλεισε η Πειραιϊκή Πατραϊκή, έβαλε λουκέτο η Κλωστοϋφαντουργία «Αιγαίον», σταμάτησε η Ιζόλα, ο Πίτσος και τόσες άλλες βιομηχανίες, γιατί χωρίς δασμούς τα προϊόντα τους δεν μπορούσαν να ανταγωνιστούν τα εισαγόμενα από την Κοινότητα.

Ας μην κάνουν τους κήσσορες οι κύριοι των Βρυξελλών. Όταν πλέον και εκεί έχουν κολλήσει τη διαφθορά σε θανατηφόρο βαθμό. Και πολλοί, πάρα πολλοί αξιωματούχοι τα ΠΙΑΝΟΥΝ. Πολλά έχουν ακουστεί γύρω από το πώς βούλιαξε εκεί στην Κομισιόν ο περιβόητος «βασικός μέτοχος»...

Δεν είμαστε ζητιάνοι. Αυτοί ζητιανεύουν για δουλειές! Όπως η κυρία Μέρκελ, που έχει θυμώσει και μας γύρισε την πλάτη γιατί δεν αγόρασε ο Καραμανλής τα Γιουροφάτερ, όπως της είχε υποσχεθεί. Και αρνήθηκε να παραλάβουμε το υποβρύχιο που γέρνει. Μας χρωστάνε. Και εδώ που τα λέμε, χαμένοι είμαστε από την ένταξη μας στο κλαμπ. Γιατί το αντάλλαγμα ήταν ότι έκλεισαν όλες οι βιομηχανίες, τα αγροτικά μας προϊόντα μένουν απούλητα και η μόνη παραγωγή μας είναι οι... εισαγωγές.

Εφημ. «Παρόν» 7-2-2010.

Σημ. Εφημ.: Στο νομό Λάρισας έκλεισαν τα εργοστάσια ζαχαρώδους,χαρτομάζα, Ιωαννίδη, ΜΕΚΚΑ,ΤΕΧΕΡΑΝ, ΕΛ-ΓΚΡΕΚΟ, ΡΟΚΑ, Πλασ. Λαρισαϊκή, ΒΙΟΝΗΜ και δεκάδες μικρότερα και πάνω από 100 μεταποιητικές βιοτεχνίες και εργαστήρια, αυτό ήταν το δώρο της ενταξης μας στην ΕΟΚ.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

συνέχεια από την 1η σελίδα

τους αναφέρουν ότι είδαν τον Κύριο. Η χαρμόσυνη ευαγγελική διήγηση, γεννάει αισθήματα χαράς και ειρήνης και σήμερα στις καρδιές. Το γεγονός της Ανάστασης του Χριστού γίνεται πηγή χαράς, όχι μόνο για τους τότε μαθητές, αλλά και για τους πιστούς όλων των αιώνων. Το μήνυμα της χαράς που πηγάζει από την Ανάσταση του Χριστού, σήμερα οι περισσότεροι θεωρητικά μόνο το προσεγγίζουμε. Όλοι μας παραπονούμαστε πως δεν βλέπουμε χαρούμενο άνθρωπο, πως δεν ακούμε κάτι ευχάριστο, κάτι αισιόδοξο. Και όμως δύο χιλιάδες τώρα χρόνια, γιορτάζουμε την Ανάσταση του Χριστού, που είναι η πηγή της αληθινής χαράς.

Το «Χριστός ανέστη» είναι ο θρίαμβος της ζωής επί του θανάτου, ο νικητήριος παιάνας κάθε πιστού. Λησμονούμε όμως, πως για να φτάσουμε στην αναστάσιμη χαρά θα πρέπει πρώτα να περάσουμε από την οδύνη του σταυρού. Και όταν πορευόμαστε κάτω από τη σκιά του σταυρού, δε θυμόμαστε πως τίποτε δεν τελειώνει στο σταυρό. Το σκοτάδι της σταυρικής πορείας, θα το διαδεχθεί το γλυκοχάραμα μιας καινούργιας αναστάσιμης αυγής. Είναι φυσικό να οδοιπορούμε «σκυθρωπά», όταν η δυσπιστία και ο ορθολογισμός μας εμποδίζουν να δεχτούμε το χαρμόσυνο μήνυμα των αληθειών του Χριστού όταν εμφανιζόμαστε «άνοητοι και βραδείς τη καρδία του πιστεύειν επί πάσιν οίς ελάλησαν οι προφύται».

Αιτία της σκυθρωπότητας και της θλίψης που μαστίζει τον σημερινό άνθρωπο, δεν είναι τόσο αυτά τα ίδια τα θλιβερά γεγονότα, όσα η έλλειψη

εμπιστοσύνης στις υποσχέσεις και τις διαβεβαιώσεις του Θεού. Και σήμερα, όπως τότε, ο Χριστός επιδιώκει να μπει στη συντροφιά μας, να μας προσεγγίσει παρακλητικά, να μας χαρίσει τη χαρά του όπου και αν βρισκόμαστε: Στον κήπο, όπως τις Μυροφόρες, στο υπερώο, όπως τους φοβισμένους μαθητές, στους Εμμαούς, όπως τους δύο κατηφείς οδοιπόρους, στην Τιβεριάδα, με το ψάρεμα, όλοι αυτοί οι τόποι είναι για μας ο ιερός χώρος του ναού, που ερχόμαστε σε μια άμεση επαφή και επικοινωνία με τον Αναστάντα Κύριό μας. Εκεί μας δίνεται η δυνατότητα να παρακαθίσουμε συνδαιτυμόνες του Δείπνου Του, αλλά και γινόμαστε ένα, ταυτιζόμαστε. Εκείνος είναι εν ημίν και εμείς εν Αυτώ. Τότε θα ζήσουμε και θα ζούμε τη χαρά της παρουσίας Του, τη χαρά της Αναστάσεώς Του. Γιατί χαρά και ευφροσύνη είναι η παρουσία του Αναστάντος Θεού στη ζωή μας, και οδύνη και θλίψη η απουσία Του. Γι' αυτό Πάσχα είναι «λύτρον λύπης». Και αν έτσι Τον συναντήσουμε και τον αναγνωρίσουμε και συμπορευθούμε, η Ανάστασή Του θα κάνει ευφροσύνη τη ζωή μας. «Χριστός γαρ εγήγερται, ευφροσύνη αιώνιος» ψάλλει η Εκκλησία μας.

Χριστός Ανέστη

Βλαχάκης Ευάγγελος
Συν/χος Εκπαιδευτικός

ΒΑΡΑΒΒΑΔΕΣ

“Ήδη βάπτεται κάλαμος αποφάσεως παρά κριτών αδίκων και Ιησούς δικάζεται σταυρώ...”

Με αυτά τα λόγια, αγαπητοί μου, ο ιερός Υμνογράφος επισφραγίζει την ακολουθία του όρθρου της Μ. Παρασκευής, που ψάλλεται το εσπέρας της Μ. Πέμπτης. Είναι η περίφημη και συγκινητική ακολουθία των παθών του Κυρίου μας, κατά την οποία η Αγία μας Εκκλησία με τις δώδεκα ευαγγελικές περικοπές και τους καταπληκτικούς ύμνους, που συγκινούν και ραγίζουν τις καρδιές των πιστών, αναπαριστά το δράμα του Γολγοθά, που αυτό το βράδυ φτάνει στο αποκορύφωμά του. Οργανώθηκε και πραγματοποιήθηκε η προδοσία και η σύλληψη του Χριστού. Έγινε η άρνηση του Πέτρου. Σύρθηκε και διασύρθηκε ο Χριστός στις αυλές του Άννα και του Καϊάφα. Αισχροί ψευδομάρτυρες και φανατισμένοι όχλος δείχνουν την αχαριστία τους. Και ο Ιησούς, φέρων τον ακάνθινο στέφανο, τον κάλαμο και την χλαμύδα, οδηγείται στην αυλή του Πιλάτου, του Ρωμαίου, δηλαδή, διοικητού, για να επικυρώσει την θανατική καταδίκη του Θεανθρώπου. Τι παράξενη προσωπικότητα αυτός ο Πιλάτος; Από τη μια πείθεται και ομολογεί την αθωότητα του Χριστού, κι από την άλλη δειλός υπολογιστής και υστερόβουλος, όπως είναι, φοβάται να την επιβάλει. Από τη μια αγαπά και θαυμάζει το Χριστό κι από την άλλη τρέμει τον αυτοκράτορα και τον όχλο. Φοβάται μήπως χάσει τη θέση του. Έχει ο Πιλάτος το αίσθημα της δικαιοσύνης, αλλά τούτο θέλει να το θελήσει και ο όχλος, ο οποίος καθοδηγμένος, όπως ήταν, εκραύγαζε “σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν”. Ευφυής, όπως ήταν ο Πιλάτος, καταφεύγει σε ένα τέχνασμα: Υπήρχε συνήθεια επ’ ευκαιρία του Πάσχα να ελευθερώνουν ένα φυλακισμένο. Και ερωτά ο Πιλάτος τον όχλο: Ποιον θέλετε να απολύσω τον Ιησούν ή τον Βαραββάν; Και ο λαός απαντά: Βαραββάν. Προτιμά ο όχλος τον ληστή να τους ληστεύει, παρά τον Ιησούν να τους ευεργετεί.

Βλάσφημη αντιπαράθεση. Αντιπαράκειται η ληστεία με την ευεργεσία, η κακία με την αρετή, η αδικία με τη δικαιοσύνη και προτιμάται η ληστεία, η κακία και η αδικία! Ο Ιησούς παραδίδεται “εις το σταυρωθήναι”!

Αγαπητοί μου, είμαι βέβαιος ότι όλοι καταδικάζουμε τη στάση του Πιλάτου, αλλά και του όχλου. Διότι η άνανδρη και δειλή και καιροσκοπική στάση του Πιλάτου εδικαίωσε τον Βαραββάν και κατεδίκασε τον Θεάνθρωπο. Είμαι βέβαιος πως όλοι προσυπογράφουμε τα λόγια του π. Αυγουστίνου Καντιώτη: “Πιλάτε! Μετά φοβεράν εν τη ψυχή σου πάλη η δειλία εκυριάρχησεν. Υπέγραψες, παρά συνείδησιν την καταδίκην του αθώου, δια να σώσης τον θρόνον σου. Ταλαίπωρε! Απείρως προτιμότερον θα ήτο να χάσεις όχι ένα θρόνον, αλλά όλους τους θρόνους, όλων των αιώνων και να ζήσης αφανής εις τας κλιτύας των Απενίνων ορέων της πατρίδος σου, παρά να σφάζης το

Δίκαιον και να πνίξεις τη φωνή της συνειδήσεώς σου”! (“Προς τον Γολγοθάν”, σελ: 200). Ταλαίπωροι κυβερνήτες και δικαστές, όσοι είστε πνευματικοί απόγονοι και συνεχιστές του έργου του Πιλάτου και υπολογίζετε περισσότερο το πολιτικό κόστος ή τη θέση του κρινόμενου ή το τηλεφώνο του Υπουργού και το τρίξιμο της καρέκλας σας. Υπεράνω όλων είναι το δίκαιον. Ακούσατε την φωνή του Χριστού, υπό την σκιά του οποίου δικάζετε και κυβερνάτε. Γιατί και σήμερα βλέπουμε συχνά τους Βαραββάδες να ληστεύουν ιδέες και ιδανικά, χρήματα και υπολήψεις, τα ιερά και τα όσια και δημιουργούν αθέμιτες και ασύμβατες με τις οικονομικές τους δυνατότητες περιουσίες, όχι μόνο να ελευθερώνονται, αλλά ούτε καν να ενοχλούνται.

Και αυτοί, που διαμαρτύρονται και αγωνίζονται για την κοινωνική δικαιοσύνη και την προστασία των αδυνάτων και αθώων, να διώκονται, να χλευάζονται και να παραδίδονται “εις το σταυρωθήναι”...

Γιατί και σήμερα υπάρχουν Βαραββάδες στην τέχνη και το εμπόριο, που ληστεύουν την αγνότητα αλλά και τη ζωή των νέων μας, και η εξουσία “νίπτει τας χείρας” της. Αίματα και δάκρυα ρέουν στους δρόμους, γιατί οι διάφοροι Βαραββάδες, ως έμποροι σαρκός και ως προμηθευτές και χρήστες ναρκωτικών, κρύπτονται και συγκαλύπτονται και σπάνια ανακαλύπτονται και σπανιώτατα τιμωρούνται. Γιατί και σήμερα, εκεί, που θα περίμενε κανείς να κυριαρχεί και να βασιλεύει το θέλημα και το πνεύμα του Εσταυρωμένου, υπάρχουν Βαραββάδες, που καταληστεύουν το Ευαγγέλιο, την Αλήθεια και τη Δικαιοσύνη, τυμβωρυχούν και αφήνουν αμνημόνευτα δεκαοχτάχρονα παλικαράκια, που έπεσαν στο βωμό της πατρίδας και θάφτηκαν σημαιοαγκαλιασμένα. Κι αυτοί, που τολμούν να διαμαρτύρονται σταυρώνονται. Αθάνατε Μακρυγιάννη, έγραψες πολύ σοφά ότι ανάμεσα στους Βαραββάδες της εξουσίας και τους ληστές υπάρχει κάποτε αγαστή συνεργασία και αλληλοκάλυψη. Και στο όνομα αυτής της συνεργασίας και ο Μακρυγιάννης κινδύνεψε, αλλά και πολλοί άλλοι Μακρυγιάννηδες κατέληξαν στη χάψη (= φυλακή) ή κι άλλοι στη ιζελατίνα (= καρμανιόλα).

Αγαπητοί, αν είστε δεδιωγμένοι, αδικημένοι, σταυρωμένοι θαρσεύετε. Γιατί ο εσταυρωμένος δεν έμεινε στο σταυρό, ούτε καν στον τάφο. Αναστήθηκε, δοξάστηκε, θριάμβευσε. Αν είστε Πιλάτοι, μετανοήσατε. Γιατί ο Πιλάτος δεν παρέμεινε στο θρόνο του, αλλ’ αδόξως περιέπεσε εις άφατον μελαγχολίαν και από αποκρήμνου βράχου ρίπτεται εις τα παφλάζοντα κύματα κάποιας ελβετικής λίμνης. Αν είστε Βαραββάδες, μιμηθείτε τον εσταυρωμένο συνάδελφό σας, τώρα, που ζείτε και караυγάσατε το “μνήσθητί μου Κύριε”. Γιατί, άμα αφήσετε να σας το γράψουν άλλοι στην επιτάφια πλάκα, δεν το ακούει ο Χριστός...

π. Γεώργιος Καλακανίδας
Θεολόγου, π. Εκπ/κού

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΟΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 155, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603
ΜΑΡΤΙΟΣ 2010
Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τσισιόπουλος
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών,
Τ.Κ. 41221 Λάρισα
Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13
Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

25η ΜΑΡΤΙΟΥ: Η ΓΙΟΡΤΗ ΠΟΥ ΕΝΟΧΛΕΙ

του Αρχ. π. Μελέτιου
Απ. Βαδραχάνη

Η 25η Μαρτίου είναι η ιστορική ημερομηνία με την οποία γιορτάζουμε την επέτειο της απελευθερώσεώς μας **αλλά και την ίδρυση ουσιαστικά του Νεοελληνικού Κράτους**. Είναι μια ημερομηνία που το νεοελληνικό κράτος αρχίζει να δημιουργείται στη Νότιο Ελλάδα μετά από 400 χρόνια δουλείας, και αργότερα, το 1912 και εξής, επεκτείνεται στην Βόρειο Ελλάδα όπου η δουλεία ήταν 500 χρόνια. Το νεοελληνικό όμως κράτος δεν μπόρεσε να ελευθερώσει τα υπόλοιπα αλύτρωτα εδάφη μας, όπου η δουλεία έφθασε μέχρι και 900 περίπου χρόνια, αφού με τη Μάχη του Μαντζικέρτ το 1071 χάθηκε οριστικά η Καππαδοκία και οι γύρω της περιοχές. Το δε χειρότερο, το 1923, έσβησε κάθε ελπίδα για επανάκτηση των αλυτρώτων εδαφών μας, με την έξοδο των Ελλήνων μια για πάντα από τα εδάφη τους. Δυστυχώς δεν μπορέσαμε να ελευθερώσουμε και την Κων/πολη με μοιραίες συνέπειες για την μετέπειτα πορεία μας.

Είναι λοιπόν ότι πιο ιερό και ότι πιο σημαντικό για τη χώρα μας αυτή η επέτειος. Αν την καταργήσουμε ουσιαστικά καταργούμε το Νεοελληνικό Κράτος, την ταυτότητά μας, την ιστορία μας και βυθίζομαστε στην λήθη και στην αγνωσία της κρατικής αυτοσυνειδησίας μας.

Μετά την απελευθέρωση κάναμε ένα μεγάλο λάθος! Δεν προσέξαμε κι ενώ διώξαμε τους Τούρκους βάλουμε στον τράχηλό μας τους Φράγκους. Ήταν η επανάληψη του λάθους πολλών Βυζαντινών προγόνων μας, που για να αποφύγουν την επερχόμενη τουρκική κατάκτηση έκυπταν τον τράχηλο στους Φράγκους. Για να ισχυροποιηθεί το νέο κράτος και να διασφαλιστεί οριστικά από την επιβουλή των Τούρκων, αγκαλιάσαμε τους Ευρωπαίους παράφορα και τους θεοποιήσαμε. Τον πρώτο ορθόδοξο, πατριώτη, μορφωμένο, ικανό και αφιλόγυρο ηγέτη μας, το Ιωάννη Καποδίστρια, ο οποίος θέλησε να διασώσει την ιδιαιτερότητα και την ιδιοπροσωπία του νέου κράτους φροντίσαμε να τον ξαποστεύουμε. Και αρχίσαμε το μεγάλο έργο! Το έργο που ήταν μεγαλύτερο και από την απελευθέρωσή μας. **Να γίνουμε Ευρωπαίοι! Στα ήθη, στα έθιμα, στον πολιτισμό, στην θρησκεία.** Αποκομμένοι πλέον από την καθ' ημάς Ανατολή αρχίσαμε να καταστρέφουμε τα μοναστήρια μας, να θάβουμε την Ρωμιοσύνη, ν' αρνούμαστε τον πολιτισμό και την πίστη μας και **το σπουδαιότερο αρχίσαμε να δανειζόμαστε από τους μεγάλους ευεργέτες μας τους Φράγκους.** Αυτό ήταν και το μόνιμο δηλητήριο που διαπότιζε

έκτοτε τον εθνικό οργανισμό μας με αποτέλεσμα να πούμε πολλές φορές το «Δυστυχώς επωχεύσαμεν».

Κλαίει και οδύρεται ο Ιωάννης Μεταξάς, στο Ημερολόγιο του, διότι ενώ δίνανε στους Άγγλους τόκο 40% το 1936, γι' αυτά που είχαμε δανεισθεί, και ενώ τους υποσχέθηκε ήδη από το 1939 ότι θα βγει στον Β' Παγκόσμιο πόλεμο μαζί τους, αυτοί παραμονές της εξόδου μας στον πόλεμο ζητούσαν αύξηση του επιτοκίου σε 65% («Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ» γράφει ότι ζητούσαν

50%) και συγχρόνως λιγοστεύανε συνεχώς τις εισαγωγές προϊόντων από την Ελλάδα. Αρνήθηκε να ικανοποιήσει τα αιτήματά τους, απείλησε στον βασιλιά ότι θα παραιτηθεί αν τον πιέσουν και μεσουίντος του πολέμου αναγκάστηκε να τους δώσει 43%. Αυτή ήταν και είναι η αγάπη των Ευρωπαίων εταίρων μας. Να μη τα ξεχνάμε αυτά.

Το άλλο όμως που δεν προσέξαμε, το πιο σπουδαιότερο και σοβαρότερο, είναι ότι **στην προσπάθειά μας να γίνουμε Ευρωπαίοι, για να ισχυροποιηθούμε και να προοδεύσουμε, αρχίσαμε να πωχεύουμε και πνευματικά.** Αρχισε η ψυχή μας σιγά-σιγά ν' απομακρύνεται από τις εθνικές και ορθόδοξες παραδόσεις μας. Αρχισε να μπολιάζεται με αλλότρια ήθη και έθιμα. Αρχισε ο πολιτισμός μας να φραγκεύει και εμείς να χαιρόμαστε γι' αυτό. Κι ενώ ξεπουλούσαμε τα τίμια και ιερά της φυλής μας γεμίζαμε αγαλλίαση και ευφροσύνη.

Έτσι, συνεχίζοντας την προσπάθεια μας να ενταχθούμε στη Δύση, το 1952 μπαίνουμε στο Ν.Α.Τ.Ο., το 1979 στην Ε.Ο.Κ. και το 2001 προσχωρούμε στο ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα. Απεμπολήσαμε στην προσπάθειά μας αυτή όλα τα πιστεύω μας και όλα τα δόγματα μας, κρατώντας μόνο ένα, το «ανήκουμε εις την Δύση».

Οι εκκλησιαστικοί μας ηγέτες κι αυτοί σιγά-σιγά προσχωρούν στη νέα ιδεολογία. Συνεχίζουν το λάθος μερικών Βυζαντινών εκκλησιαστικών ηγετών που, για να σωθούν από τους Τούρκους, προσέγγιζαν κατά καιρούς τους

παπικούς ή και τους προτεστάντες. Από το 1902 και κυρίως από το 1920, χάριν της επιδιωκόμενης προσεγγίσεως με την Ευρώπη, οι αιρέσεις του παπισμού και του προτεσταντισμού καλούνται από το Οικουμενικό Πατριαρχείο «μεγάλες του Χριστιανισμού αναδενδράδες». Παραβλέποντας το Πατριαρχείο όλα τα θεολογικά και ιστορικά δεδομένα όπως και τις ανηρρήσεις των άλλων πατριαρχείων και αυτοκεφάλων Εκκλησιών προσπαθεί να προσεγγίσει τους ετεροδόξους

Ευρωλιγούρηδων!

Παρόλη αυτή την κατάπτωσή μας και την Ευωπρέλλα μας, η θρησκευτική και εθνική μας συνείδηση δεν έχει μαραθεί εντελώς. Τα σχολεία μας μέχρι και σήμερα είναι γεμάτα με εικόνες των ηρώων του 1821. Δοξολογίες και παρελάσεις συνεχίζονται να γίνονται και πανηγυρικοί να εκφωνούνται. Οι εθνικές ενδυμασίες μας έχουν την επίσημη παρουσία τους κατά τις μέρες αυτές. Οι υποθήκες των αγωνιστών του '21 όπως και τα λάθη τους έρχονται να μας φρονηματίσουν και να μας διδάξουν. Το δηλητήριο του εκφραγκισμού μας όμως παραμένει και οι διεθνείς και εγχώριοι βάτραχοι του πλήρους εκδυτικισμού μας κοάζουν συνεχώς. Να καταργηθούν τα βιβλία της ιστορίας μας, οι παρελάσεις μας, οι σχέσεις του Έθνους μας με την Εκκλησία, να μεταρρυθμισθούν τα νεοελληνικά αναγνώσματά μας...

Και φθάσαμε στο σωτήριο έτος 2010. Για άλλη μια φορά ανακαλύψαμε ότι

πωχεύσαμε. Όπείμαστε υπόδουλοι και εξαρτημένοι από τους Φράγκους αδελφούς της Ε.Ο.Κ. Και αρχίσαμε να προσπαθούμε, όχι πως θα γίνουμε οικονομικά ανεξάρτητοι, αλλά πως θ' αποκτήσουμε ξανά την εμπιστοσύνη τους για να μας ξαναδανείσουν. Πως θα συνεχιστεί η υποδούλωσή μας. Και με ευκαιρία την πώχευσή μας τα ξεπουλούμε όλα σε τιμή ευκαιρίας. Για πρώτη φορά τολμούν οι ιταμοί και αναίσχυντοι ηγέτες μας να καταργήσουν τον εορτασμό της 25ης Μαρτίου στις πρεσβείες και τις κοινότητες του εξωτερικού για... λόγους οικονομικούς. Για πρώτη φορά τολμούν να σταματήσουν τις παρελάσεις των μηχανοκινήτων τμημάτων του στρατού όπως και τις πτήσεις των αεροπλάνων για τον ίδιο λόγο. Για καρναβάλια, για πολιτιστικές εκδηλώσεις χαμηλού επιπέδου, για μεταδόσεις ολυμπιακών αγώνων, καλλιτεχνικού πατινάζ, για διαγωνισμούς τραγουδιών Γιουροβίσιον, για επιχορηγήσεις κομμάτων και πολιτικών, για γιορτές δημοκρατίας και δεν συμμαζεύεται έχουν χρήματα οι αναίσχυντοι. Για την ημέρα της Εθνικής Εορτής μας δεν έχουν;

Αιδώς Έλληνες πολιτικοί! Και αιδώς Έλληνες που αφήνετε τους ηγέτες μας ν' ασελούν κατ' αυτό τον αισχρό και ελεεινό τρόπο πάνω στο ιερό και όσιο και άχραντο Σώμα της πατρίδας μας.

π. ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΑΠ. ΒΑΔΡΑΧΑΝΗΣ
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

χριστιανούς της Δύσεως με κριτήρια καθαρά κοινωνικά, πολιτικά και ωφελμιστικά. Το 1920 ο τοποτηρητής του Οικουμενικού Θρόνου Δωρόθεος προτείνει την ίδρυση «Κοινωνίας των Εκκλησιών» στα πρότυπα της «Κοινωνίας των Εθνών» που μόλις έχει ιδρυθεί. Κι όλα αυτά χωρίς να υπάρχει θεολογική βάση ή εκκλησιαστική αναγκαιότητα. Απλώς για να αντιμετωπισθούν τα δεινά του Α' Παγκοσμίου πολέμου και φυσικά, εννοείται χωρίς να λέγεται, τα δεινά του Πατριαρχείου.

Η εκκοσμίκευση του Πατριαρχείου διαβρώνει και την Εκκλησία της Ελλάδος η οποία προσχωρεί σιγά-σιγά στον οικουμενισμό. Φθάνει στο ζενίθ το 2001, όταν η εκκλησία της Ελλάδος για να βοηθήσει το κράτος στον ευρωπαϊκό του προσανατολισμό, επί του μακαριστού αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, υποδέχεται τον Πάπα σαν αρχηγό εκκλησίας και αναγνωρίζει τον παπισμό με όλες τις αιρέσεις του ως εκκλησία. Και το 2007 επίσης, όταν σε εγκύκλιο της Ιεράς Συνόδου επί τη επετειώ της 25ης Μαρτίου η ένδοξη και εθνική και αγία επανάσταση της 25ης Μαρτίου **συσχετίζεται με την ίδρυση της Ε.Ο.Κ. στις 25 Μαρτίου του 1957.** Εμβρόντητοι έμειναν οι πάντες όταν άκουσαν την ημέρα της εθνικής και θρησκευτικής μας παλιγγενεσίας να υμνείται η Ε.Ο.Κ. και μάλιστα με εγκύκλιο της Συνόδου. Ο tempora o mores! Eis «οίους καιρούς τετήρηκας ημάς Κύριε»! Ο εκδυτικισμός της Ελλάδας να προωθείται εν τέλει από την ηγεσία της Εκκλησίας και μάλιστα από αρχιεπίσκοπο που έβαλε συνεχώς εναντίον των

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΜΑΡΤΥΡΙΚΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟ (ΣΕΛΕΝΤΗ ... 1975)

(Γ, τελευταίο)

Έξοδος Αγίου

Μουντό και κρύο το δειλί. Χιλιάδες άνθρωποι, άνδρες και γυναίκες, γέροι και νιοί, παιδιά πλάι στις μανάδες και μωρά γερμένα στους κόρφους τους, παπάδες και καλόγεροι, παρθένες απ' τα Μοναστήρια, ένας πονεμένος λαός, μαζωμένος μπροστά σε μια γέφυρα, περίμενε να' ρθη ένας... Τα πρόσωπά μας τα 'δερνε η λύπη και σταλαγματιές απ' το κρύο δρολάπι της ψυχής πάγωναν τα μάγουλα και το κορμί τους. Ριγούσαν και περίμεναν.

Έρχεται... ακούστηκε και το ρίγος έγινε τρεμούλα, έγινε λυγμός, δάκρυα και αναφιλητά, έγινε μουντή βουή θρήνων.

Ήρθε, και στ' αντίκρουμά του μεγάλωσαν νευρικά τα μάτια, κι έκλειναν ύστερα, και πήραν να τρέχουν.

Πέρασε από μπροστά τους και έμειναν αμίλητοι, εκστατικοί, και κίνησαν ύστερα και τον ακολούθησαν οι χιλιάδες άνθρωποι κλαίγοντας, οι άνδρες κι οι γυναίκες, οι γέροι και οι νιοί, τα παιδιά πλάι στις μανάδες και τα μωρά γερμένα στους κόρφους τους, οι παπάδες και οι καλόγεροι και οι παρθένες των Μοναστηριών - ένας λαός κρέμονταν και πορεύονταν πίσω απ' αυτόν που ήρθε...

Στη μέση στην Εκκλησία - τον άγιο Νικόλαο ήταν τώρα.

Σειρά ατέλειωτη οι κλαμένες ψυχές έρχονταν μια-μια κι άφηναν της ψυχής τους την αγάπη στα πόδια, στα χέρια, στο μέτωπό του. Οι άνδρες και οι γυναίκες, τα παιδιά και οι νιοί, οι παπάδες κι οι καλόγεροι και οι καλόγριες, οι

μανάδες και τα ορφανά κι οι γέροι. Ιδού η αγάπη. Απ' τα φυλλοκάρδια τους, απ' την ουσία της ψυχής τους. Και θυμούνται όλοι - κι ο καθένας - και κλαίνε...

Ώρες περνούν. Απ' το δειλί ως τα μεσάνυχτα. Και φιλούνε και κλαίνε. Κι αποτραβιούνται τσακισμένοι. Κι έρχονται άλλοι και φιλούνε τα πόδια, τα χέρια, το μέτωπο και κλαίνε. Ξημέρωσε και περνούνε και φιλούνε και κλαίνε... Μεσημέριασε και έρχονται και περνούνε και φιλούνε. Τόση αγάπη! Πόση θα είχε δώση αυτός! Σε πόσους! Και περνούνε και περνούνε και φιλούνε τα πόδια, τα χέρια, το μέτωπο. Μυριάδες φιλιά: μανάδων ζεστά, παιδιών αθώα, παπάδων ιερά, καλόγερων αγιασμένα, παρθένων κρινομύριστα, γερόντων τρεμάμενα.

Ποιος νάναι αυτός; Τι νάναι αυτός;

Ώς το πρωτοδειλί περνάνε και κλαίνε και φιλούνε τα πόδια, τα χέρια, το λευκό μέτωπο μυριάδες ψυχές...

Ύμνος τού ψάλλον μ' αναφιλητά τώρα οι παπάδες, με ισοκράτημα τον πνιγμένο θρήνο των ανθρώπων που πλημμύρισαν την Εκκλησία μέσα κι έξω στους δρόμους πέρα-πέρα. Τρεμποάζουν τα κεριά. Χτυπούν οι καμπάνες. Κόβονται οι φωνές στο ψάλισμο απ' τον κόμπο π' ανεβαίνει στο λαιμό. Θυμίαμα οι κρίνοι στέλνουνε την ευωδία τους, κι ολόγυρά του Δεσποτάδες, στ' απλού παπά το ράσο τυλιγμένοι, προσεύχονται γι' αυτόν και χαρμολύπη γεύονται.

Στους ώμους τον σηκώνουν οι ρασοφόροι. Μπροστά τα εξαπτέρυγα και ο Σταυρός κι η λιτανεία αρχίζει... Αργά-αργά πορεύονται και ψέλνουνε και κλαίνε, κι από τα σπία τα ψηλά δάφνης κλαδιά πετούνε. Και πάνε... Και πάνε... Κλάματα και θυμιάματα ολούθε. Και πάνε... Βγήκαν απ' την πόλι. Πάν... Χωριά περνάνε. Δάφνες στους δρόμους και μυρτιές πετάνε... Θυμίαμα και κεριά, κλάματα και σταυροκοπήματα ολούθε αγροικάνε και οι καμπάνες των χωριών λυπητερά χτυπάνε.

Ανεβαίνουν, ανεβαίνουν, ανεβαίνουν ψηλά, ψηλά... Πού πάνε; Στον ουρανό θα ανέβουνε;

Σε μοναστήρι ταπεινό και μοσχοβολημένο φθίασανε. Μπροστά οι φρόνιμες παρθένες με τις λαμπάδες αναμμένες, γλυκά και τρυφερά κλαμένες, και πίσω έρχεται ο μυριαγαπημένος, ήσυχος, πράος και καλός και γλυκο-

κοιμισμένος. Σκουφάκι καλογερικό φοράει στην κεφαλή του.

Στον τάφο κατεβάσανε το σκίνωμα του αγίου και η ψυχή του ανάλαφρη γοργοπετά και χαιρετά και τρέχει στου Παραδείσου τις χαρές και κάλεσμα του Πλάστη.

Ιωσήφ Αγαπητός από το βιβλίο «Μνήμη Δικαίου», εκδ. ΤΗΝΟΣ, σελ. 54-55

Επίλογος

Κλείνουμε το αφιέρωμά μας στον μαρτυρικό Μητροπολίτη Χαλκίδος Νικόλαο με τις παρακάτω **συγκινη-**

τικές γραμμές που ανήκουν στον κ. Στυλιανό Λαγούρο:

«Αδελφέ, “εν σκηναίς αγίων”, ας είναι τούτες οι φτωχές γραμμές “η μνήμη του δικαίου”, που η βουλή του Θεού θέλησε τόσο αναπάντεχα και πρόωρα για τα ανθρώπινα να σε καλέσει κοντά Του. Και να μας ορφανέψει από τον αδελφό, τον φίλο, τον πνευματικό οδηγό!

Αδελφέ, “εν κόλποις Αβραάμ”, συγχώρεσε τους σταυρωτές σου και όλους εμάς που πολλές φορές σε πικράναμε με τις αδυναμίες και την αδιαφορία μας!

Αδελφέ, “ένθα οι δίκαιοι αναπαύονται”, **η Ελλάδα μας “οδυνάται”, λύκοι βαρείς ζητούν να της αφαιρέσουν ό,τι πιο ιερό έχουμε σαν κληρονομιά, το “ορθόδοξο ήθος”.**

Πρέσβευε στον Κύριό μας Ιησού Χριστό και στην Παναγία Μπτέρα μας να μη λυγίση ο λαός μας, να αναστασι για την Ορθοδοξία μας και την ελευθερία μας!!

Πρέσβευε, αδελφέ, να αξιώση ο Κύριος και εμάς μέσα στο άπειρο έλεός Του, να συναντηθούμε στα “ουράνια σκηνώματά” Του, για να συνεχίσουμε μαζί τον “ατέλειωτο δρόμο” που μαζί ξεκινήσαμε... Αμήν.»

ΣΤΥΛ. ΛΑΓΟΥΡΟΣ

Απόσπασμα από το βιβλίο:
«Μνήμη Δικαίου, ο μαρτυρικός
αρχιερέυς Χαλκίδος
Νικόλαος Σελέντης»,
Εκδόσεις «ΤΗΝΟΣ», Αθήνα 1986,

ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΗ

Τηρώντας η εφημερίδα μας την αρχή να προβάλλει από τις στήλες τις αξιόλογες και αξιέπαινες δραστηριότητες προσώπων, συλλόγων, Μητροπόλεων κ.α. παρουσιάζει στο φύλλο αυτό το έργο και τη ζωή μιας μικρής και θεωρητικά ασήμαντης Μητρόπολης. Αυτή είναι η **Μητρόπολη Δρυινοπούλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσας.**

Η περιοχή βρίσκεται στο ορεινότερο τμήμα της ορεινής Ηπείρου, σκαρφαλωμένη κυριολεκτικά στις πλαγιές του Σμόλικα, του Γράμμου και της Τύμφης, με χειμώνας δριμύτατους, που κάνουν τη ζωή φοβερά δύσκολη. Συνορεύει βόρεια με την Αλβανία και είναι αραιοκατοικημένη σε βαθμό να αριθμεί δώδεκα χιλιάδες ψυχές μόνο.

Τέτοιες Μητροπόλεις - όπως είναι γνωστό - όχι μόνον δεν περιλαμβάνονται στα σχέδια των δεσποτάδων, των ιερομονάχων, αρχιμανδριτών και άλλων κληρικών αλλά αποτελούν και αληθινό εφιάλτη διότι δεν συμβάλλουν στην πραγματοποίηση των φιλόδοξων σχεδίων προβολής και οικονομικής αποκατάστασης.

Για να υπηρετήσει κανείς σε τέτοιου είδους Μητροπόλεις πρέπει να αγαπάει αληθινά το Θεό και τον άνθρωπο. Πρέ-

πει να κατέχεται από ιεραποστολικό και ασκητικό ζήλο. Πρέπει να ξεχνάει το «εγώ» και να εγκολπώνεται το «εμείς». Να αποβάλλει κάθε κοσμική επιθυμία (καφετέριες, φραπεδάκια, τσιγαράκια, μεταξωτές ενδυμασίες, κολακειές και ξεσκονίσματα ανθρώπων και κυρίως των ισχυρών της γης). Να μη λησμονά, προπαντός, ότι «ουκ ήλθε διακονηθήναι αλλά διακονήσαι» και μάλιστα με διακονία ειλικρινή, ανυστερόβουλη, που δε θα αποφέρει προσωπικά οφέλη αναγνώρισης, προαγωγής, βελτίωσης θέσης, ... αλλά θα ζει **με αυτομεμψία** για να μην τον προσβάλλει ο Διάβολος από τα δεξιά με τον εγωισμό, ο οποίος σαν την υγρασία εισχωρεί παντού και διαβρώνει τα πάντα.

Τη Μητρόπολη της Κονίτσας ... ποιμνεί θεοφιλώς από το 1995 ο Σος Μητροπολίτης κ. Ανδρέας Τρεμπέλας, ο οποίος διακρίνεται για την αληθινή πίστη και ανιδιοτελή αγάπη προς τον Κύριό μας και τους ανθρώπους, όχι μόνον του ποιμνίου του αλλά και του ευρύτερου χώρου τόσο της πατρίδας μας όσο και της Β. Ηπείρου.

Την άοκνη εργατικότητα του μετέδωσε και στους αξιόλογους συνεργάτες του, οι οποίοι δε φείδονται θυσιών και κόπων, γι' αυτό και το πνευματικό τους έργο μετουσιώνεται σε πράξη που ανακουφίζει τόσο τις ψυχές από το άγχος και τους καθημερινούς πειρασμούς, όσο και τα ταλαιπωρημένα και ασθενικά σώματα, από τον κάματο, τα γηρατειά, τη μοναξιά, τις ασθένειες κ.α.

Το προσωπικό τους παράδειγμα και η θερμή τους αγάπη προς τους ανθρώπους

της Μητρόπολης έγινε αφορμή να δραστηριοποιηθούν και οι κάτοικοι με αποτέλεσμα να ανεγερθούν: 1) Τρεις αίθουσες διαλέξεων σε Κόνιτσα, Δελβανάκι και Δολιανά - πνευματικά κέντρα.

2) Γηροκομείο στην Κόνιτσα.

3) Οικοτροφείο αρρένων στην Κόνιτσα.

4) Οικοτροφείο θηλέων στην Κόνιτσα.

5) Τρεις εκκλησιαστικές κατασκηνώσεις στην Κόνιτσα.

6) Ραδιοφωνικός σταθμός μεγάλης εμβέλειας (ακούγεται μέχρι Ζάκυνθο και Β. Ήπειρο).

Η Μητρόπολη έχει 96 ενοριακούς

ναούς και 40 εφημέριους (1 άγαμος και 39 έγγαμοι) πράγμα που καθιστά το έργο τους τρομερά δύσκολο προκειμένου οι ελάχιστοι αυτοί ηρωικοί λευίτες να καλύψουν τις ανάγκες και άλλων 56 κενών ενοριών μιας ακριτικής περιοχής, ορεινής, δύσβατης και με δυσμενείς κλιματολογικές συνθήκες.

Παρ' όλα αυτά, όχι μόνο δεν υστερεί στο πνευματικό της έργο, αλλά υπερέρχει αισθητά πολλών Μητροπόλεων με πολυάριθμο εκκλησίασμα, πολλούς ιερείς, άφθονες πηγές εσόδων, άνετα κοινωνιακά μέσα και δυνατότητα μόρφωσης, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, ψυχαγωγίας.

Όσα και να γράψουμε, αναγνώστη μας, δε θα μπορέσουμε να παρουσιάσουμε, ούτε στο ελάχιστο, αυτό που συντελείται αθόρυβα στην ακριτική αυτή Μητρόπολη. Μόνο μια επίσκεψη και προπαντός χειμερινή περίοδο θα μας πείσει.

Κλείνοντας, ευχόμαστε στους άοκνους αυτούς εργάτες του Ευαγγελίου, να τους δίνει ο Θεός δυνάμεις να συνεχίσουν το έργο τους εν ταπεινώσει και να είναι βέβαιοι ότι θα ακούσουν κάποια μέρα τα λόγια του Κυρίου «Δεύτε οι ευλογημένοι του Πατρός μου ...».

Β.Γ.

ΣΟΥ ΜΙΛΑΩ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ!

Πολυτεκνο - Διώκτη

Όσο νάναι ικανοποιούμαι (άσχετα αν με κατηγορούν οι αναγνώστες μου ως εγωιστή) που ανοίγοντας την καρδιά μου σε φαντάζομαι με τι αγωνία και βιασύνη ξεφυλλίζεις το φρεσκοτυπωμένο φύλλο μας και άπληστα ρουφάς αυτές τις λίγες γραμμές που σου γράφω. Και δεν σου κρύβω (ανθρώπινη αδυναμία;) πως πιστεύω ότι θα ήθελα όπως κι εσύ θα το ήθελες να μ' έβλεπες να γράφω σε ιλουστρασιόν σελίδες περιοδικού και να καμαρώνεις τη φωτογραφία μου δίπλα στις δεκάδες δικές σου!!!

Πιστεύω ότι το ένστικτό σου σε πληροφορεί ότι ίσως είμαι απ' τους λίγους που σου μιλάει καρδιακά, αληθινά, προς το συμφέρον σου, ίσως όμως με κάποιο λάθος τρόπο. Άραγε, προτιμάς τους αυλοκόλακες, τους υποχθόνιους Δημάδες, που μέχρι χτες σε μισούσαν, σήμερα όμως σου φιλούν το χέρι; Αύριο όμως...; Προτιμάς ένα δόλιο σύμμαχο ή ένα τίμιο αντίπαλο;

Θα το είδες κι αυτή τη φορά την 25^η Μαρτίου και θα ένιωσες τη μοναξιά σου, όταν, ως συνήθως, οι επίσημοι στην πορεία τους προς το Ηρώ σε άφησαν πάλι να ακολουθείς μόνος με τη συνοδεία σου βγαίνοντας γρήγορα-γρήγορα απ' το παραπόρτι του Ιερού και τρέχοντας για να προλάβεις την επιμνημόσυνη δέηση.

Πού είναι αυτοί που σε αγαπούν, που συχνά φωτογραφίζεσαι μαζί τους; Γιατί σ' αφήνουν μόνο; Γιατί όλος ο κόσμος ακολουθεί την πομπή των επισήμων κι εσύ κανείς; Γιατί γνωρίζουν κι εδώ θα ήθελα να στο θυμίσω ότι «κέρδιες» αγωγή να σου καταβάλουν 5.000 ΕΥΡΩ ο καθένας καμιά 30αριά άτομα και πλέον (στην πλειοψηφία τους πολύτεκνοι) και κάθε φορά που θα σε «προσβάλουν» με λόγο ή έργο θα σου δίνουν κι άλλα 1.000 ΕΥΡΩ!!! Αλλά δεν αρκέστηκες σ' αυτά (ευτυχώς προσφύγαμε στον Άρειο Πάγο), ζητούσες να τα πληρώσουν εντός 4 ημερών, αλλιώς θα προχωρούσες σε κατάσχεση των περιουσιών τους!!! Υπενθυμίζω η πλειοψηφία πολύτεκνοι...

Οι έντιμοι όμως δικαστές στον Άρειο Πάγο αποφάσισαν την αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης που σε δικαίωνε. Αν μάλιστα έβλεπε κάποιος το ύφος τους φαινότανσαν περιλυπτοι και εμβρόντητοι για το κατόντημά σου.

Τελευταία κυκλοφορεί από τους Δημάδες και ο ψίθυρος με βάση το πλεονέκτημα των δικαστικών αποφάσεων που έχεις στα χέρια και σείεις ως δαμόκλειο σπάθη, ότι αν έρθουμε και σου φιλήσουμε το χέρι και ζητήσουμε συγγνώμη (γιατί; Δεν κατάλαβα), θα δείξεις «φιλανθρωπία» και θα μας χαρίσεις τα πρόστιμα!!!

Και σου φωνάζω: Κατάλαβες, συνειδητοποίησες ποιους εκβιάζεις; Τους πολύτεκνους, τους αγωνιστές της ζωής!!! Αυτούς που θυσιάσαν την καλοπέραση, την άνεση και αίρουν στους ώμους τους, μόνοι τους, το σατυρό της πολυτεκνίας.

Αυτούς που αισθάνονται ότι βρίσκονται στην αγκαλιά του Θεού, που αγρυπνούν πότερο από πολλούς ασκητές και με κλάμα και αγρυπνία στο προσκεφάλι του άρρωστου παιδιού τους.

Αυτούς που οι έγνοιες για τους άλλους,

οι φροντίδες για τα παιδιά τους είναι πότερες πολλών πνευματικών πατέρων(;) που αγωνιούν και προσεύχονται και με τη Χάρη του Θεού αντιμετωπίζουν τις δυσκολίες της ζωής, τις ειρωνείες του κόσμου.

Δεν είναι το λιγότερο αναληψία που συνεχίζεις να εκβιάζεις αυτούς τους ταλαιπωρημένους, τους ήρωες της σημερινής εποχής πως αν δεν υποταχθούν, δεν σου φιλήσουν το χέρι, θα τους εξοντώσεις οικονομικά, θα τους πάρεις το σπίτι;

Δεν καταλαβαίνεις ότι τους ταπεινώνεις μπροστά στα παιδιά, τους ψαλιδίζεις τα φτερά, έτσι ώστε να μη βλέπουν τα νερά αετόπουλα το αγέρωχο πέταγμα των γονιών τους; Ήταν σωστή η ενέργεια εκείνου του θηριώδη και άγριου Αλέξανδρου (όπως τον χαρακτηρίζει ο Συναξαριστής) που κρατούσε στην αγκαλιά του τον τρίχρονο

Οι διωκόμενοι από τον δεσπότη Ιγνατίο Λάππα Λαρισαίοι χριστιανοί, εξέρχονται από τον Άρειο Πάγο

Άγιο Κήρυκο, για να εξαναγκάσει τη μητέρα του, την Αγία Ιουλίττα, να εγκαταλείψει την Πίστη της στον αληθινό Θεό και να υποκύψει;

Πού είναι η αγάπη σου για τα παιδιά και φωτογραφίζεσαι εν μέσω παιδιών Δημο-

τικών Σχολείων που εκκλησιάζονται και δημοσιεύεις τις φωτογραφίες για δημιουργία εντυπώσεων; Ξεχνάει εκείνος ο πολύτεκνος πατέρας και η ηρωίδα μάνα ότι έφτασες στο έσοχα σημείο να καλέσεις σε απολογία ιερείς που έλαβαν μέρος στην κηδεία νηπιού τέκνου τους, επειδή συμπροσευχήθηκαν με διωκόμενο από σένα Ιερομόναχο;

Με τέτοιες εκδηλώσεις σκληροκαρδίας και πολλές άλλες ενέργειές σου (υπέρ τις 130 αρχιερατικές στολές κ.λπ.) πώς έχεις την απαίτηση να αξιωθείς στις καρδιές των Λαρισαίων;

Διώκτη μας

Μια από τις τελευταίες Κυριακές του Μάρτη ήρθε στη Λάρισα και μίλησε γνωστός αντιοικουμενιστής Θεολόγος, Καθηγητής Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης. Οι ανακοινώσεις από το ραδιοφωνικό σταθμό και οι συστάσεις στο Ναό που λειτουργήσες να παρακολουθήσουν οι πιστοί την ομιλία έφεραν... αποτέλεσμα (!) Είκοσι λεπτά μετά την προγραμματισμένη ώρα έναρξης η αίθουσα ήταν μισοάδεια (!!!)

Το έχουμε πει κι άλλες φορές ότι η διαφήμιση είτε από τα χείλη σου είτε από το σταθμό ή από το περιοδικό σου λειτουργεί αντίστροφα, δηλαδή ως δυσφήμιση και έχει αρνητικά αποτελέσματα στο πολύ πλήθος των πιστών. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο «Τάλαντο», με τις ιλουστρασιόν σελίδες, ενώ στην αρχή υπήρχαν κάποιες διαφημίσεις, τώρα δεν υπάρχει ούτε μία για δείγμα!!!

Τέλος, το φαιδρό σ' όλη αυτή την απηνή δίωξη των πολυτέκνων, στους οποίους αφιερώνεται το σημερινό μου δημοσίευμα, είναι αυτό που γράφεις στη δεύτερη σελίδα του περιοδικού σου: «τα έσοδα από την πώληση του περιοδικού διατίθενται για ενίσχυση (!) πολύτεκνων οικογενειών». Τι ειρωνεία!!!

(Γιογράφει την ανωτέρω ανοικτή επιστολή ο ίδιος «επιφανής» αγνωρίζοντας χριστιανός, που κρατάει ψηλά το λάβαρο του αγώνα για μια Εκκλησία με καλούς ποιμένες.)

ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

συνέχεια από την 1η σελίδα

Χριστώ. Ο ηγούμενος στην αδελφότητα του κοινοβίου μοναστηριού είναι **πρώτος** στην προσφορά κι όχι στις απολαβές!

Η πραγματικότητα που ζούμε με τις "ιδέες" αυτές (υλισμού) είναι χωρίς έλεος και δεν μπορούν να δώσουν λύση στα προβλήματα των ανθρώπων ακόμα και όταν στην πορεία τους καταλάβουν το λάθος τους και θελήσουν να το διορθώσουν. Πολύ φοβόμαστε πως η σημερινή κρίση, οικονομική τη λένε οι ιθύνοντες, ενώ δεν πρόκειται περί αυτής αλλά για **ηθικό κοινωνικό καταράκλιομα**. Σε τι πιστεύει αλήθεια η πνευματική, πολιτική και οικονομική ηγεσία του τόπου;

Για τα γεράματα έχει τα 2 δις δρχ. Ο μοικεπιβάτης - δις (Ζακύνθου και Αττικής) - Παντελεήμονας και εκατό (100) χρυσοκέντητες στολές ο... άλλος. Άβατες οι Μητροπόλεις για τους Οικονομικούς ελεγκτές του Υπουργείου Οικονομικών! Άραγε χωρίς αντάλλαγμα;

Η Διοικούσα Εκκλησία, στο σύνολό της, ως Ιεραρχία προσφέρει πρώτα-πρώτα χλιαρό και νοθευμένο κήρυγμα κι έτσι αντί να βοηθάει στην πνευματική αφύπνιση του ποιμνίου το αποκοιμίζει προς όφελος των αλεπούδων της εκμετάλλευσης. Το αντάλλαγμα, η αντιπαροχή της άρχουσας τάξης προς τους "ποιμένες" τα προνόμια! Έτσι, ο λαός-ποιμνιο, σε μεγάλο ποσοστό έχει διαρκή, όχι μόνο οικονομική αλλά και πνευματική κρίση! Εδώ είναι το μεγάλο πρόβλημα. Πως θα ανορθωθούμε πνευματικά. Η πολιτική ηγεσία είναι το εκτελεστικό όργανο της οικονομικής εξουσίας. Όταν ο Διοικητής π.χ. της Τράπεζας έχει μισθό 30.000 € το μήνα, τι εισόδημα έχει το αφεντικό του; Δεν υπάρχουν κρίσεις στην Ελλάδα; Πώς άραγε γίνονται; Με τον ιδρώτα του προσώπου τους; Άπαγα της βλασφημίας! Όταν οι εκτρώσεις είναι 300.000 το χρόνο στην πατρίδα μας, γιατί η Διοίκηση της Εκκλησίας δεν χτυπάει συνέχεια τις καμπάνες; Γιατί δεν αφορίζει τη Βουλή που ψηφίζει (δολοφονεί) τα Ελληνόπουλα; Για να ελληνοποιήσει τους μετανάστες; Από τη μια, σκοτώνουμε στις μίτρες των ελλνίδων τα παιδιά και από την άλλη "λυπούμαστε" τους μετανάστες και βιαζόμαστε να τους "κάνουμε" Έλληνες και μετατρέπουμε τη χώρα μας σε σφαγείο! Ω, της υποκρισίας! Την υποκρισία δεν στιγμάτισε ο Χριστός; Με ποια λοιπόν πνευματικά εφόδια θα εργαστούμε και θα είμαστε συνεπείς στις υποχρεώσεις μας (φόρους κ.λπ.). Με την ελευθερία τη διασυνωριακή, σε επίπεδο Ε.Ε. αλλά και εκτός Ε.Ε., γιατί ο επιχειρηματίας Έλληνας να μη ψάχνει να βρει φορολογικούς παράδεισους για να δραστηριοποιηθεί οικονομικά και ο Έλληνας εφοπλιστής να μη υποστεί την Ελληνική σημασία και να υψώσει ακόμα και σημαία εχθρικής χώρας; Δεν είναι θεός του το χρήμα; Σ' αυτό πιστεύει αυτό κυνηγεί. Είναι συνεπής. Καθάρω πράγματα.

Όταν έτοι έχουν τα πράγματα, σε επίπεδο ηγεσίας, τι θα κάνει ο λαός; Θα προσφέρει ευχαρίστως για να πληρώσει στους διεθνείς τοκογλύφους αυτά που έφαγαν οι "δικοί" μας χρηματιστές και βατοπαιδινοί; Δεν πάσχουμε όλοι από την ασθένεια του Μαμωνά; Αυτό δε διδάσκει η ηγεσία στο λαό με τα έργα της;

Ο ιερός Χρυσόστομος, που διώχτηκε τόσο πολύ από το διαπλεκόμενο κατεστημένο της εποχής του, συνέδεσε το δόγμα (ορθοδοξία) με την πράξη-έργα (ορθοπραξία) και είχε ως κανόνα το: "Δόγματα πονηρά φαύλον βίον διδάσκουσι και φαύλος βίος δόγματα πονηρά τίκτει". Η πίστη με την πράξη είναι συγκοινωνούντα δοχεία! Το σωστό δόγμα δίνει σωστή ζωή. Γι' αυτό άλλωστε σήμερα γίνεται τόσος αγώνας εναντίον της παναίρεσης του Οικουμενισμού. Ο Οικουμενισμός είναι το όχημα πάνω στο οποίο θα καθίσει η ισοπεδωτική των πάντων παγκοσμιοποίηση, το καθεστώς του Αντιχρίστου. Η πνευματική ηγεσία είναι απύσχα. Σιωπάει. Θεωρεί ότι, η ανασκόλησή της με τα κοινωνικά προβλήματα, είναι ξένη προς την αποστολή της και αφήνει το μισό (βιοτικό) άνθρωπο στους εκφραστές του υλισμού. Σας ερωτώμε "πνευματικοί" ηγέτες: «Όταν ο Άγιος Τριαδικός Θεός δημιούργησε το σώμα του ανθρώπου» ενεργούσε εκτός της αποστολής του; Έμπαινε σε ξένο οικόπεδο; Όταν "τα τέκνα σας εν Κυρίω..." είναι άνεργα, φτωχά, ορφανά, ανεργάιστα πνευματικά δικαιούστε να κοιμάστε ήσυχοι; Γνωρίζετε ότι το αστικό δίκαιο δίνει το δικαίωμα στα παιδιά να αποκηρύτουν τον πατέρα τους όταν αδιαφορεί γι' αυτά; Μίπως φτάσαμε σ' αυτό το σημείο και δεν το αντιλαμβανόμαστε ή κάνουμε πως δεν καταλαβαίνουμε;

Φαίνεται όμως πως τα "ξυλοκέρατα" των χοίρων δεν τελείωσαν και η γεύση τους μοιάζει, χωρίς να είναι, με στυγερό μωσχάρι! Η πατρική Εσθία μας περιμένει. Μακάρι να επιστρέψουμε το συντομότερο.

Χαράλ. Γρ. Κοντός
τ. Καθηγητής ΤΕΙ - Οικονομολόγος

ΒΑΤΟΠΕΔΙ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ «ΚΡΙΚΚΗ»

Στην εφημερίδα μας «ΑΓΩΝΑΣ», στο φύλλο 144 του Απριλίου 2009, είχαμε φέρει στο φως της δημοσιότητας την υπόθεση «κληρονομιά ΚΡΙΚΚΗ». Σ' αυτό δημοσιεύσαμε τις συγκρουόμενες διαθήκες (αληθινή και μη) και όλο το παρασκήνιο με τις ύποπτες και μυστηριώδεις δραστηριότητες, καθώς και το σκληρό νομικό αγώνα μεταξύ των δικηγόρων των συγγενών του ζεύγους Κρίκκη, του πραγματικού κληρονόμου (το Ορφανοτροφείο θηλέων Λάρισας) και της Μητρόπολης Λάρισας.

Εκφράζαμε δε την απορία πώς, έτσι ξαφνικά, εμφανίσθηκε η Μητρόπολη Λάρισας στο προσκήνιο και μάλιστα, ένα πρωινό του 2005, να αποφασίζει την ίδρυση ορφανοτροφείου θηλέων με την ονομασία «ΚΡΙΚΚΕΙΟΝ».

Τον επόμενο μήνα Μάιο, του ίδιου έτους, δημοσιεύσαμε εύλογες απορίες - μυστήρια, που θα γεννιούνταν στο νου του κάθε απλού και καλοπροαίρετου αναγνώστη, με τίτλο: Τα 20 μυστήρια του κληροδοτήματος ΚΡΙΚΚΗ.

Θα περιμέναμε, ένα χρόνο τώρα, κάποια ενέργεια, τουλάχιστον από τους καθ' ύλην αρμόδιους, προς έρευνα και εξιχνίαση των μυστηρίων. Αυτό όμως δεν έγινε, δημιουργώντας στον αναγνώστη νέα ερωτηματικά και νέους συσχετισμούς.

Και τα περίεργα, σ' αυτή την υπό-

θεση, συνεχίζονται.

Περίεργο, αλήθεια, δεν είναι το ότι στις αποφάσεις 9169/2000 και 4159/08 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αναφέρονται: ... 2) **οικόπεδο** (αύξ. αρ. 2), στον Προσφυγικό συνοικισμό - θέση Κ. Καραμανλή - Πλαταμώνα Πιερίας, έκτασης 704,96 τ.μ. - καταχωρημένο στο υποθηκ. Κατερίνης με αριθ. 48/490/21-10-65 - ενώ δεν εμφανίζεται καν στα κληροδοτήματα; Πουλήθηκε; Πώς; 3) **αγροτεμάχιο**, στη θέση «Γούρνες» Πλαταμώνα Πιερίας, έκτασης 124 τ.μ. ενώ στο Υποθ/κειο (58/382/15-5-67 πωλητήριο-αγορά) αναγράφεται με έκταση 518 τ.μ.;

Περίεργο δεν είναι το ότι, αγροτεμάχιο 903 τ.μ., στη θέση «Ξυδιάς» Παντελεήμονα - δρόμο Λαρίσης, Τεμπών, Κατερίνης - και άλλο 270 τ.μ. στη θέση «Πλαταμών ή Κουκουντόλη» να μην εμφανίζονται πουθενά στα κληροδοτήματα; Τι έγιναν;

Περίεργο το ότι ενώ υπάρχει καταχωρημένη μερίδα 5/202 στο υποθηκοφυλακείο Κατερίνης αυτή δε βρίσκεται πουθενά.

Περίεργο δεν είναι το ότι, ενώ το Πολ.Πρ.Αθ. με την υπ' αριθ. 9169/2000 απόφαση διατάσει τη Μητρ. Λάρισας να αποδώσει όλη την κληρονομοθεσία ακίνητη περιουσία καθώς και τα εισπραχθέντα μισθώματα από το 1988 - 1998,

Η πολυκατοικία «Κρίκκη» στο κέντρο της Αθήνας

που ανέρχονταν στις 301.235,51 ευρώ, στο νόμιμο κληρονόμο της περιουσίας του ζεύγους Κρίκκη, πρώην Ορφανοτροφείο θηλέων Λάρισας (Ν.Π.Δ.Δ. 5^η Υ.Π.Ε. Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας), **δεύτερη δε απόφαση** του Πολ.Πρ.Αθηνών (4159/2008) αποδέχεται εν μέρει την απόφαση του πρώτου δικαστηρίου (δηλ. την επιστροφή της ακίνητης περιουσίας και όχι τα εισπραχθέντα χρήματα από ενοίκια κ.ά.).

Σχόλιο: 1) Δεν κατανοούμε γιατί η Μητρόπολη απαλλάχθηκε από την επιστροφή των εισπραχθέντων μισθωμάτων την δεκαετία 1988 - 1998. Αυτά δεν ανήκουν στο ίδρυμα των ορφανών κοριτσιών; (Οι πληροφορίες μας λένε ότι τα χρήματα εισπράχθηκαν).

2) Τα ποσά της δεκαετίας 1998 - 2009 από μισθώματα ανέρχονται περίπου στις 600.000 ευρώ, τί απέγιναν;

στον Πλαταμώνα με συνοπτικές διαδικασίες;

Σχόλιο: Γιατί με συνοπτικές διαδικασίες; Σε τί απέβλεπε η βιασύνη αυτή; Πόσο το μίσθωμα και πού κατατέθηκε το όλο ποσό.

Πάντως τα ενοίκια της πολυκατοικίας και της βίλλας του Πλαταμώνα τα 23 χρόνια με τους τόκους ανέρχονται, περίπου στο 1.200.000 ευρώ.

Περίεργο δεν είναι το ότι, ενώ η τελεσίδικη απόφαση του Πολ.Πρωτ. Αθηνών δημοσιεύθηκε στις 30-6-2008, ο δεσπότης Ιγνάτιος Λάρισας, μετά από εννέα μήνες, δι' εγγράφου του (407/30-3-09) εντέλλεται την παράδοση όλων των σχετικών στον κ. Γ.Α. κάτοικο Αθηνών, ο οποίος στο εξής θα διαχειρίζεται την επί της οδού Μομφερά 90 οικοδομήν;

Εκτός των παραπάνω και πολλά άλλα περίεργα συμβαίνουν στην υπόθεση αυτή, τα οποία εν καιρώ

Με αυτές τις αποδείξεις εισέπρατταν χιλιάδες ευρώ κάθε μήνα, αθεώρητες και ούτε αριθμημένες

Περίεργο δεν είναι το ότι η Μητρόπολη Λάρισας με έγγραφό της (αρ. πρωτ. 1171/9-6-2005) ζήτησε από την Περιφέρεια Θεσσαλίας την έγκριση της ενοικίασης της βίλλας

θα δημοσιεύσουμε.

Η υπόθεση αυτή, πάντως, θα ξεκαθαρίσει αν την αναλάβει κάποιος εισαγγελέας, όπως έγραψε ο Τύπος των Αθηνών.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ - ΤΟΥΣ ΧΡΩΣΤΟΥΜΕ Ή ΜΑΣ ΧΡΩΣΤΟΥΝ;

Η χώρα μας τελευταία έχει γίνει στόχος των ευρωπαϊκών και κυρίως των γερμανικών μέσων ενημέρωσης. Εφημερίδες και περιοδικά μεγάλης κυκλοφορίας έχουν οργιάσει δημοσιεύοντας άρθρα υβριστικά και κυδαία προσπαθώντας να μας υποβαθμίσουν γιατί δεν μπόρεσαν ποτέ να παραδεχθούν πως εμείς με τον πολιτισμό μας τους κάναμε ανθρώπους βγάζοντάς τους από την πρωτόγονη κατάσταση στην οποία ζούσαν τον καιρό που η Ελλάδα βρισκόταν στον κολοφώνα ανάπτυξης κάθε τέχνης και επιστήμης. Θύματα της θεωρίας του Νίτσε καλλιέργησαν έναν υπερτροφικό εγωισμό ανωτερότητας (αρεία φυλή) με τον οποίο, ακόμη και σήμερα, εξακολουθούν να ζουν.

Πρόσφατα δημοσιεύματα αποδεικνύουν του λόγου το αληθές. Ένα κατάπτυστο άρθρο είδε το φως της δημοσιότητας την 22^η Φεβρουαρίου στο περιοδικό «FOCUS» με τίτλο «Απατεώνες στην ευρωπαϊκή οικογένεια» και υπότιτλο «Η Ελλάδα καταχράται τα χρήματά μας» παρουσιάζοντας στο πρωτοσέλιδο την Αφροδίτη της Μήλου με ορθωμένο το μεσαίο δάχτυλο του χεριού της για να συμβολίσουν μ' αυτό τον τρόπο την απάτη μας! (αυτό έχει και άλλους συμβολισμούς).

Το δημοσίευμα αυτό εκφράζει το ανθελληνικό κλίμα που επικρατεί χρόνια στη Γερμανία της κυρίας Μέρκελ, του κυρίου Σόιμπλε και άλλων. Ξεκινούν, ή κάνουν πως δεν θυμούνται, τη λαίλαπα του Γ' Ράιχ, το οποίο - βλέπε διπλανή στήλη - από το Μάιο του 1941 κατέσχεσε όλα τα διαθέσιμα ζωτικά εμπορεύματα και βιομηχανικά προϊόντα, στέλνοντάς τα στη Γερμανία.

Λεπλάτπνε συστηματικά τα ορυχεία και τις βιομηχανίες: νικελίου Λοκρίδας, βωξίτες Δελφών και Παρνασσού, το πυριτιδοποιείο Μποδοσάκη-Αθανασιάδη κ.ά.

«Ξίλωσε» ολόκληρες βιομηχανικές μονάδες και τις μετέφερε στη Γερμανία.

Λεπλάτπνε όλα τα μουσεία μας... καυκόμενη σήμερα για τα ελληνικά εκθέματα.

Οι ελληνικές καπνοβιομηχανίες παρέδιδαν καθημερινά 2.800.000 τσιγάρα για να φουμάρουν τζάμπα οι βέρμαχτ.

Ο εμπορικός μας στόλος μειώθηκε κατά 434 καράβια ή στο 74,50% σε τόνους χωρητικότητας.

Έκλεισε το 1943 1700 εταιρίες Ελλήνων, εβραϊκής καταγωγής, μόνο στη Θεσσαλονίκη.

Εγκαταλείφθηκε κάθε επιχειρηματική δραστηριότητα με συνέπεια βιομηχανίες υφαντουργίας, μεταλλουργίας, μηχανν-

μάτων, χημικών ειδών, ναυπηγείων κ.ά. να περάσουν σε γερμανικά χέρια.

Έκλεψε από τη χώρα μας 616.300 τόνους πολύτιμων μετάλλων το χρόνο, ανυπολόγιστης αξίας, για όσα χρόνια παρέμειναν στην Ελλάδα.

Κατέσχεσε τα αγροτικά μας προϊόντα και κάθε ακατέργαστη ύλη που διαθέταμε.

Επέβαλε δια της βίας την προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας στις ανάγκες του Γ' Ράιχ.

Οι «δαπάνες κατοχής» τον Αύγουστο του 1943 άγγιξαν τα 850 εκατομμύρια δραχμές, που αντιστοιχούσαν στο 80% του συνολικού εθνικού εισοδήματος.

Υποχρέωσε την τότε ελληνική Κυβέρνηση να πληρώνει 1,5 δις δραχμές το μήνα, υπό μορφήν δανείων (!) για τη συντήρηση των γερμανικών στρατευμάτων στην Ελλάδα, αναγκάζοντάς την έτσι να τυπώσει 500 δις δρχ. με τις οποίες αγόραζε και τα τελευταία υπάρχοντα προϊόντα της ελληνικής αγοράς. Δηλαδή με τα δικά μας χρήμα-

τα - δανεικά και αγύριστα - εξαφάνιζαν και τα ελάχιστα ελληνικά προϊόντα.

Τέλος, η κατεστραμμένη ελληνική οικονομία, εξ αιτίας της γερμανικής εισβολής και κατοχής, έχασε κάθε δυνατότητα παραγωγής με αποτέλεσμα να περιέλθουμε σε π λ ή - ρ η ε ξ α - θλίω-

ση. Οι άνθρωποι άρχισαν να πεθαίνουν κατά εκατοντάδες ημερησίως.

Από υπολογισμούς, το 1940-1944, οι νεκροί ανήλθαν στις 475.000.

Ο Γκαίμπελς στο ημερολόγιό του γράφει: «... η πείνα (στην Ελλάδα) έχει καταστεί ενδημική νόσος. Στους δρόμους της Αθήνας οι άνθρωποι πεθαίνουν κατά χιλιάδες από εξάντληση».

Αυτά, με λίγα λόγια, τα πεπραγμένα (1940-44) της «φίλης» Γερμανίας σε βάρος της Ελλάδας, τα οποία δεν πρέπει να ξεχνούμε.

Επανερχόμενοι στο δημοσίευμα του γερμανικού περιοδικού FOCUS διαπιστώνουμε ότι οι συντάκτες του κατέχονται από απύθμενο μίσος προς την σημερινή μας Ελλάδα και ασκώντας, μάλιστα, προπαγανδιστική πολιτική, προσπαθούν να

«μας δείξουν τα αμπελοχώραφά μας», να μας διδάξουν την ελληνική ιστορία (!), πληροφορώντας μας ότι «δεν υπάρχει συνέχεια του ελλητισμού» ότι ο ελλητισμός σταμάτησε στους αρχαίους (Έλληνες) εκείνοι ήταν το παν ενώ εμείς το τίποτα. Συγκεκριμένα γράφουν: «Η χώρα που ανέδειξε το Σωκράτη και τον Πλάτωνα, τον Μύρωνα και το Φειδία, τον Πίνδαρο και το Σοφοκλή, τον Πυθαγόρα και το Θουκυδίδη δε διαθέτει σήμερα κανέναν σημαντικό ποιητή, συνθέτη, εικαστικό ή φιλόσοφο...».

Για τους παραπάνω συντάκτες του άρθρου και για όσους σιώπησαν και δεν αντέδρασαν - Γερμανούς Κυβερνητικούς και μη - μία παρατήρηση έχουμε να κάνουμε: ότι ο φθόνος και τα επακόλουθά του αποτελούν θανάσιμο αμάρτημα. Σκόπιμα ισχυρίζονται ότι η σημερινή Ελλάδα δεν διαθέτει αξιόλογους ανθρώπους. Επειδή ακριβώς υπάρχουν πολλοί, γι' αυτό και ο αρρωστημένος τους εθνικός εγωισμός δεν τους επιτρέπει να αναγνωρίσουν τους νομπελίστες Σεφέρη και Ελύτη, τους ιοάξιους Κάλβο, Σολωμό, Αναγνωστάκη, Παλαμά, Καβάφη, Ρίτσο, Σικελιανό, Δημουλά..., τους μεγάλους συγγραφείς Παπαδιαμάντη, Ροΐδη..., τους μεγάλους διαμετρήματος μουσικοσυνθέτες και διεθνείς διευθυντές συμφωνικής ορχήστρας Δημήτρη Μητρόπουλο (Βρυξέλες, Βερολίνο, Γαλλία, Ιταλία, Μονακό, Πολωνία, Ρωσία, ΗΠΑ), Νικόλαο Σκαλκώτα (12 χρόνια στο Βερολίνο) και Κώστα Κωνσταντινίδη-Γιαννίδη τους σύγχρονους και διεθνούς φήμης Μάνο Χατζηδάκη και Μίκη Θεοδωράκη, των οποίων η μουσική ξεσηκώνει στην κυριολεξία τους ξένους

λοιπόν να μην γελοιοποιούνται όταν επιχειρούν να μας μάθουν την ιστορία μας, αγνοώντας τη δική τους;

Λένε πως δεν υπάρχει τίποτα πιο βρώμικο απ' την πολιτική.

Όλα λοιπόν τα παραπάνω καθώς και τα καμώματα της κ. Μέρκελ αποτελούν τεχνάσματα της γερμανικής πολιτικής.

Θύμωσε η κ. Μέρκελ και μας κάνει τη ζωή «ποδύλατο»:

1) Γιατί αρνήθηκε ο κ. Καραμανλής να αγοράσει τα αεροπλάνα Γιουροφάιτερ που της είχε υποσχεθεί.

2) Γιατί δεν παρέλαβε τα παραγγελθέντα το 2002 υποβρύχια εξ αιτίας βλάβης (έγερναν).

3) Γιατί ξεσκεπάστηκε το σκάνδαλο με τη ΖΗΜΕΝΣ κ.ά.

4) Και τώρα έχουμε την αυτοκινητοβιομηχανία Daimler - Mercedes Benz με το λάδωμα για την αγορά στρατιωτικών τζιπ και ειδικών οχημάτων.

Δεν πρέπει όμως να ξεχνάει ότι η Ελλάδα είναι η πρώτη αγοράστρια χώρα σπλικών συστημάτων από τη Γερμανία - κατά το SIPRI, Διεθνές Ινστιτούτο Ειρήνης της Στοκχόλμης - αφού το 2004-2008 διέθεσε το 13% της παραγωγής της και που αντιστοιχούσε στο 31% των ελληνικών αγορών - μη λογαριάζοντας και την αγορά άλλων γερμανικών προϊόντων.

Τα ψέματα τελείωσαν. Ας περάσουμε στην επίθεση και ας απαιτήσουμε από την κυρία να μας δώσει όσα μας χρωστάει. Και δεν είναι καθόλου λίγα. Η αλαζωνία του έθνους της άλλωστε προκάλεσε τόσες καταστροφές στη μικρή αλλά ένδοξη Ελλάδα μας, που οφείλει, σύμφωνα με τους διεθνείς νόμους, να προβεί στην αποκατάσταση αυτών των ζημιών και την επιστροφή του κατοχικού δανείου που μας πήραν εξαπατώντας τον ελληνικό λαό (δεν υπέγραψε) και εκβιάζοντας την τότε Κυβέρνηση. Το δάνειο που «παρέσχε» η ελληνική κυβέρνηση στη Γερμανία και Ιταλία ανέρχονταν στο ποσό των 227.940.219 εκατ. δολαρίων το 1944 και κατά τον

Αλτενμπουργκ - Γερμανό πληρεξούσιο - σε 400 εκατ. μετακατοχικά μάρκα. Με τις αναπροσαρμογές δε και τους τόκους ανέρχεται σε κάποιες δεκάδες δις ευρώ. Αυτά τα οικονομικά στοιχεία η εφημερίδα μας έκρινε απαραίτητο να δημοσιεύσει διότι το ελληνικό φιλότιμο έχει τα όριά του. Δεν ανέχεται οι κλέφτες και άδικοι να εμφανίζονται ως ευυπόληπτοι και αναιδώς να απαιτούν αυτά που οι ίδιοι χρωστούν.

Αλτενμπουργκ - Γερμανό πληρεξούσιο - σε 400 εκατ. μετακατοχικά μάρκα. Με τις αναπροσαρμογές δε και τους τόκους ανέρχεται σε κάποιες δεκάδες δις ευρώ.

Αυτά τα οικονομικά στοιχεία η εφημερίδα μας έκρινε απαραίτητο να δημοσιεύσει διότι το ελληνικό φιλότιμο έχει τα όριά του. Δεν ανέχεται οι κλέφτες και άδικοι να εμφανίζονται ως ευυπόληπτοι και αναιδώς να απαιτούν αυτά που οι ίδιοι χρωστούν.

Γερμανικό περιοδικό «Focus»

Απώλειες της Ελλάδας στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο			
	Απώλειες	Προσληπτά μεγέθη	Ποσοστό Απωλειών(%)
Ανθρώπινες απώλειες			
Νεκροί (1940-1944)	475.000	7.335.000	6,5
Υλικές καταστροφές			
Ζωα εργασία	855.000	2.005.000	42,6
Πρόβατα, χοίροι, πουλίκια	12.305.000	24.840.000	49,5
Δάση	5.000 Km ²	19.180 Km ²	25
Οχήματα (αυτοκίνητα, φορτηγά, Αεροπορία)	11.300	17.200	65,7
Οδικές γέφυρες (όχι των 6m)			90
Σιδηροδρομικό τροχιο υλικό (στρωματόνι, βαγόνια κ.λ.π.)	6.080	6.502	93,5
Σιδηροδρομικές γέφυρες (όχι των 10m)	96	96	100
Οικοδομές	401.000	1.730.000	23,2
Εμπορικά πλοία (μέχρι Απρίλιο 1945)	434	583	74,5

Πηγή: «4 Βίαια της Ελλάδας στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο», από Υπηρεσία Αποδόσεων, Αθήνα, 1946.

Οι μεγαλύτερες αγορές Ελλάδας από τη Γερμανία 1998-2010	
Είδος	Κόστος σε εκατ. ευρώ
Αγορά επί εκκαθαρισμού 1.70 μεταβιβαζόμενων τόνων Λεο1A5	57,5
Εκκαθαρισμός Φέιντομ (F-4)	274
Σύστημα Επικοινωνιών Σύντη Μάχη «ΕΡΜΗΣ»	281,7
Αεροπορικό STINGER	339,7
4 υποβρύχια «214»	1.522,6
Πυροβόλο PZH 2000	190,1
Φορτηγά Mercedes 1.25 τόν	161,1
Οχήματα Αεροπορίας	106
Βυτιφορείς	3
70 βλήματα AFDS	59,5
Μπαταρίες υποβρυχίων	14,7
170 τόνος Leo 2 Hel	1.727,1
Εκκαθαρισμός 3 υποβρυχίων «209»	771,6
Μεταβιβαζόμενα δάνεια μάχη Leo A1/A2	280,2
Μεταβιβαζόμενα αυτοκίνητα πυροβόλα (πυροβόλι ή υποβρύχιο)	17

ΠΑΜΕ ΣΑΝ ΑΛΛΟΤΕ...

Το παρακάτω κείμενο το έχει στείλει στις 20-12-1989 ο Ευαγγελος Αβέρωφ στον τότε πρωθυπουργό της Οικουμενικής κυβέρνησης Ξενοφών Ζολώτα, για την τότε οικονομική κατάσταση. Όταν τη διαβάζεις νομίζεις ότι γράφτηκε για το σήμερα, δεν υπάρχουν διαφορές με αυτά που διαδραματίζονται στις ημέρες μας.

Ο Ευ. Αβέρωφ έγραφε:

«Μετά λίγους μήνες, δάνεια από το εξωτερικό δεν θα μας δίνει κανείς, εσωτερικός δανεισμός θα είναι πρακτικώς αδύνατος, λόγω ελλείψεως αξιοπιστίας του κράτους, θα αρχίσουν να καταπίπτουν οι εγγυήσεις του Δημοσίου...».

«Είμαι υποχρεωμένος να επισημάνω ότι γενική είναι η παραδοχή πως οι πολλοί διορισμοί υπήρξαν μια από τις κύριες αιτίες των ελλειμμάτων του Δημοσίου και των

Οργανισμών που εξαρτώνται από αυτό. Ως πότε θα γνωρίζουμε ένα από τα αίτια της φοβερής κρίσεως που περνάμε και θα διατάζουμε να το διορθώσουμε; [...] Είναι αδιανόητο να έχουμε κακή διοίκηση (λόγω πλεονασμού υπαλλήλων) και επιπλέον να δημιουργούμε εξ αυτού και άλλων αιτίων ελλείμματα που βουλιάζουν την οικονομία. Είναι αδιανόητο να λαμβάνουμε μόνο θέση θεατού έναντι του προβλήματος και να εξοικονομούμε απλώς χρήματα για να εκτελούμε πληρωμές. Αυτό, απλώς, αναβάλλει και ίσως δυναμώνει την έκρηξη της κρίσεως».

Ποιος δεν θα συνυπέγραφε τα παραπάνω και σήμερα; Η διαπίστωση πικρή! Πάμε σαν άλλοτε... Και γι' αυτό η ευθύνη κοινή όλων όσοι κυβέρνησαν. Γιατί δεν άλλαξαν τις δομές του κράτους. Εκεί που δεκαετίες μόνιμα πονάει... Οι πληγές παραμένουν ανοικτές...

Εκατοντάδες αγωνιζόμενοι χριστιανοί βρεθήκαμε με τη Θεία Λειτουργία (10.30) στην πλατεία «Μητέρα» απέναντι από τον Μητροπολιτικό Ναό Αγ. Αχιλλίου διαμαρτυρόμενοι σιωπηλά αλλά με αναρτημένα πανό. Με τη δυναμική μας παρουσία δείξαμε ότι τον πιστό λαό δεν τον φοβίζονται οι μηνύσεις και αγωγές του δεσπότη Ιγνατίου. Ο Κύριος μας είναι δίκαιος και θα δώσει τη λύση.

ΔΙΠΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

*“Έχουν σκόλη η Παναγιά και η Ελλάς μεγάλη.
Η μια τον κρίνο δέχεται δάφνης κλωνάρι η άλλη”*

Διπλή γιορτή εορτάζει το έθνος μας την 25^η Μαρτίου, θρησκευτική και εθνική. Τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και την εθνική μας παλιγγενεσία. Την ημέρα αυτή, εδώ και 2010 χρόνια, ο αρχάγγελος Γαβριήλ παρουσιάζεται στη σεμνή παρθένο Μαρία της Ναζαρέτ, της προσφέρει τον κρίνο και ευαγγελίζεται τη λύτρωση του ανθρωπίνου γένους με την έλευση του Σωτήρα Ιησού Χριστού.

Την ίδια ημέρα εδώ και 189 χρόνια ο επίσκοπος Παλαιών Πατρών Γερμανός στην πλατεία του Αγίου Γεωργίου της Πάτρας, παρουσία των προκρίτων, των οπλαρχηγών και του ενθουσιασμένου λαού της, υψώνει το λάβαρο της εθνεγερσίας που έχει κόκκινο χρώμα και μαύρο Σταυρό και ευαγγελίζεται την απελευθέρωση του δουλωμένου Γένους μας από την Τουρκική τυραννία, κάτω από ατμόσφαιρα εθνικής έξαρσης. Η επαναστατική επιτροπή συντάσσει και εγχειρίζεται στους προξένους της πύλης προκήρυξη που γράφει: “Ημείς το Ελληνικόν Έθνος των Χριστιανών, αποφασίσαμεν να αποθάνωμεν ή να ελευθερωθώμεν”.

Ωστόσο εξαιτίας του εθνικού παρορμητισμού και των δεινών της μακρόχρονης τουρκικής τυραννίας, παρά την απόφαση προκρίτου υπό την προεδρία του επισκόπου Παλαιών Πατρών Γερμανού στη Μονή της Αγίας Λαύρας Καλαβρύτων την 10^η Μαρτίου για κήρυξη της επανάστασης την 25 Μαρτίου, οι Καλαβρυτινοί εξεγείρονται την 14 Μαρτίου και αναγκάζουν τους Τούρκους να κλειστούν στους πύργους. Στις 23 Μαρτίου οι Μεσσήνιοι υπό την αρχηγία του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη και του Παναγιώτη Βενετσανάκου ελευθερώνουν την Καλαμάτα. Και την ίδια ημέρα εξεγείρονται οι κάτοικοι της Πάτρας με πρωτοστατούντες τους Φιλικούς Παπαδιαμαντόπουλο και Λόντο.

Χριστιανισμός και ελληνισμός εναγκαλιζονται την 25 Μαρτίου του 1821 σ’ ένα αδελφικό συναπάντημα. “Ελλάς, ανάστα, Χαίρε” είναι ο νέος αρχαγγελικός χαιρετισμός. Δεν διαχέει του κρίνου το άρωμα. Της ρομφαίας του η φλόγινη λάμψη διαλύει της δουλείας το σκότος,

θραύει της τυραννίας τις αλυσίδες, ζεσταίνει των πολεμιστών τις καρδιές και φωτίζει της εθνεγερσίας το δρόμο.

“Για του Χριστού την πίστη την αγία / και της πατρίδας την ελευθερία / Γι’ αυτά τα δύο πολεμώ / και αν δεν τ’ απο-

κτήσω / δεν μ’ ωφελεί να ζήσω” είναι το σκεπτικό της απόφασης του ξεσηκωμένου λαού μας. “Ελευθερία ή θάνατος είναι ο όρκος του”. Επαναλαμβάνεται μυριοστόμα και συνθέτει παιάνα πολέμου. Δονεί τους ελληνικούς αιθέρες, ηλεκτρίζει τις ελληνικές καρδιές και εμπυκώνει τους αγωνιστές.

Η εξέγερση παίρνει πανελλαδικές διαστάσεις. Βροντούν τα καριοφύλια, αστράφτουν τα γιαταγάνια. Φωτοβολούν τα πυρπολικά. Και “μύριοι αετοί δικέφαλοι φτερουγίζουν από σπαθίων θηκάρια”.

Μετέχουν όλοι οι Έλληνες, ανεξάρτητα φύλου, ηλικίας, μόρφωσης, επαγγέλματος και κοινωνικής θέσης. Προσφέρουν τα πάντα σ’ αυτόν τον άνισο υπέρ πάντων αγώνα, που διαρκεί εννιά ολόκληρα χρόνια, γεμάτα με δάκρυα και αίμα, θυσίες και καταστροφές, ολοκαυτώματα και ηρωισμούς, νίκες και δόξες, συμφορές και χαλασμούς, θριάμβους και τρόπαια.

Οι αγωνιστές, πιστοί στο ιερό σάλπιγμα της εθνεγερσίας, επιτελούν κατορθώματα ισάξια των αρχαίων προγόνων τους. Στην Αλαμάνια ξαναζωντανεύουν οι Θερμοπύλες και στον κόλπο του Γέροντα η Σαλαμίνα. Οι λαοί της Ευρώπης στέκονται με συμπάθεια και θαυμασμό μπροστά στα ηρωικά κατορθώματα

της γενιάς του 1821, αναγνωρίζουν το δίκαιο και το ευγενές του αγώνα και τον συνδράμουν ποικιλότητα. Αρκετοί φιλέλληνες μάχονται στο πλευρό των Ελλήνων εναντίον των Τούρκων κατακτητών και θυσιάζονται για την απελευθέρωση της Ελλάδας.

Η μεγάλη εκείνη γενιά των ηρώων και των ημιθέων του 1821, μετά από σκληρότατες δοκιμασίες και αμέτρητες θυσίες, ανοίγει το δρόμο της εθνικής αποκατάστασης. Οι αγώνες εννιά χρόνων στεφανώνονται από επιτυχία. Στο ποτισμένο με δάκρυ, ιδρώτα και αίμα χώμα της ελληνικής γης βλασταίνει και πάλι το πολυπόθητο δέντρο της ελευθερίας και δημιουργείται ελεύθερο και ανεξάρτητο ελληνικό κράτος. Στον ελληνικό χώρο γράφεται πλέον νέα ιστορία, διανοίγονται νέοι ορίζοντες, εμφανίζεται νέα ζωή, νέα αίγλη. Δίκαια κατά τον νεότερο εθνικό μας ποιητή Κωστή Παλαμά: “Η μεγαλοσύνη στα έθνη δε μετριέται με το στρέμμα, με της καρδιάς το πύρωμα μετριέται και με αίμα”.

Το πνεύμα, οι θυσίες και οι φλόγες της 25^{ης} Μαρτίου 1821 οδηγούν μετέπειτα το έθνος στους νικηφόρους πολέμους του 1912-1913, 1918 στην εποποιία του 1940 - 1941 και καθιερώνουν την Ελλάδα προπύργιο της πανανθρώπινης ελευθερίας, δικαιοσύνης και αξιοπρέπειας.

Εορτάζοντας φέτος 189^η επέτειο της εθνεγερσίας του 1821, η οποία αποτελεί νέα βάση του εθνικού μας βίου, ας στρέψουμε ευγνώμονα τον νου και την ψυχή στις ηρωικές μορφές του μεγάλου εκείνου απελευθερωτικού αγώνα. Θα είναι για μας τούτο, όχι μόνο ευλαβικό επιμνημόσυνο προσκύνημα, αλλά συγχρόνως και υπόμνηση παρακαταθήκης υψηλών διδαγμάτων, ανάτασης και αποφασιστικότητας υπεράσπισης απαρράγραπτων εθνικών δικαίων.

Ας είναι αιώνια η μνήμη όλων εκείνων των ένδοξων και θάνατων ηρώων και ηρωίδων του ιερού αγώνα της εθνικής μας παλιγγενεσίας. Και ας προσευχηθούμε στον Πανάγαθο Θεό να αναπαύει τις ψυχές τους μεταξύ των δικαίων.-

(Α.Κ.)

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ...

- Όταν σε μια Μητρόπολη οι αυλικό ορίζουν και τους παπάδες τιμωρούν και άλλους εξορίζουν... λέγε μας, άγιο ασκητή ετούτα τι θυμίζουν;

- Ανήμπορο επίσκοπο, που άλλοι εξουσιάζουν και άλλα αποφασίζουν και άλλα διατάζουν...

- Κι όταν, όσοι δεν προσκυνούν σε μύρια δικαστήρια σέρνονται, για να μη μιλούν... Πες μας τι σου θυμίζουσε ετούτα τα μυστήρια;

- Θυμίζουσε Μεσαίωνα και τον Τουρκοεμάδα και Ιερή εξέταση στην τωρινή Ελλάδα

- Και όταν οι αρμόδιοι τον τύραννο στηρίζουν λέγε μας, άγιο ασκητή, τι άλλο σου θυμίζουν;

- Νιώθω να ανασταίνεται και πάλι, εδώ και τώρα η αγαπημένη των δουλκών πάπισσα Θεοδώρα.

- Της πλούσιας μητρόπολης τα έσοδα πού πάνε; ποιοι τα διαχειρίζονται και που τα σπαταλάνε;

- Αυτοί που απ’ το τίποτε πλουτίζουν και σκορπάνε σε δίκες και λαδώματα, για να την τυραννάνε, αυτοί μπορούνε να σας πουν τα έσοδα που πάνε...

- Κι αν θέλετε τη γνώμη μου, η συμβουλή είναι μία: Αφήστε αυτά τα πράματα για να ζωστείτε τ’ άρματα: Αγάπη χριστιανική κι ελληνική παιδεία... Μόνο μ’ αυτά τα φάρμακα θα βρείτε σωτηρία!...

**“ΥΠΕΡΒΑΣΗ”
ΜΑΡΤΙΟΣ 2003**